

Mens, durf te leven (Dirk Witte)

Je leeft maar heel kort, maar een enkele keer
En als je straks anders wilt kun je niet meer!
Mensch, durf te leven!

Vraag niet elk minuut van je korte bestaan
Hoe hebben m'n pa en m'n opa gedaan
Hoe doet er m'n neef en hoe doet er m'n vrind
En wie weet, hoe of dat nou de wereld weer vindt
En wat heeft het fatsoen voorgeschreven
Mensch, durf te leven!

De mensen bepalen de kleur van je das
De vorm van je hoed, en de snit van je jas
En van je leven!

Ze wijzen de paadjes waarlangs je moet gaan
En roepen 'O foei!' als je even blijft staan
Ze kiezen je toekomst, ze kiezen je werk
En zoeken een kroeg voor je uit en een kerk
En wat j'aan de armen moet geven
Mensch, durf te leven!

De mensen, ze schrijven je leefregels voor
Ze geven je raad en ze roepen in koor
Zoo moet je leven!

Met die mag je omgaan, maar die is te min
Met die moet je trouwen, al heb je geen zin
En daar moet je wonen, dat eischt het fatsoen
En je wordt genegeerd als je 't anders wil doen
Alsof je iets wreeds had misdreven
Mensch, durf te leven!

Het leven is heerlijk, het leven is mooi
Maar vlieg uit in de lucht, en kruip niet in een kooi
Mensch, durf te leven!

Je kop in de hoogte, je neus in de wind
En lap aan je laars hoe een ander het vindt
Hou een hart vol van warmte en van liefde in je borst
Maar wees op je vierkante meter een vorst
Wat je zoekt kan geen ander je geven
Mensch, durf te leven!

